

Uw woord
is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad
(Ps. 119:105)

Voorwoord

Het boek Hebreëen lijkt meer op een bundel toespraken of bijbelstudie, dan op een brief, omdat aan het begin geen afzender en ook geen geadresseerde staat. Deze toespraken eindigen dan ook in hoofdstuk 13:21 met: Amen.

We weten niet wie dit boek geschreven heeft. De auteur heeft zichzelf onbekend weten te houden; hij spreekt slechts één keer over zichzelf (zie 13:22) waar staat: "Overigens roep ik u ertoe op, broeders, deze woorden van vermaning te verdragen, ook al heb ik u slechts in het kort geschreven." Het bijgevoegde schrijven (vers 22 t/m 25) aan de bundel toespraken is inderdaad maar kort.

Van waar het woord Hebreëen? In geen enkel geschrift van het Nieuwe Testament worden zoveel aanhalingen uit het oude testament gevonden als in de Hebreëen brief.

Daaruit wordt geconcludeerd dat deze bijbelstudie gericht is aan christenjoden; afstammelingen van Abraham, die in Genesis 14:13 de "Hebreeër Abraham" genoemd wordt. Ook Jozef wordt een "Hebreeuwse slaaf" genoemd en in Genesis 10:21 wordt Sem als stamvader genoemd van alle zonen van Eber; deze Eber wordt ook wel Heber genoemd.

De nakomelingen van Heber zijn de Hebreëen; Sem – de oudste zoon van Noach -

is dus ook de stamvader van de Hebreeër Abraham.

Ook weten we met zekerheid te zeggen dat de brief iets met Italië te maken heeft want in 13:24 staat: "Groet al uw voorgangers en al de heiligen. De broeders uit Italië groeten u."

In 13:22 noemt de schrijver deze bijbelstudie "woorden van vermaning" omdat de lezers belemmerd worden in hun geestelijke groei. Twee keer komt het woord "traag" voor en ze zijn niet trouw in het bijwonen van samenkomsten én ze zijn niet op de goede koers.

Eerst iets over hun traagheid: in 5:11 staat: "Over hem hebben wij veel dingen te zeggen, die moeilijk zijn om uit te leggen, omdat u traag geworden bent in het horen.

Dat is voor ons ook belangrijk. Laat er honger zijn om meer te horen en meer te begrijpen van Gods woord.

En ook in 6:12 " ... opdat u niet traag wordt, maar navolgers bent van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven."

Ook worden ze in 10:25 vermaant om de eigen bijeenkomst niet te verzuimen: "Laten wij de onderlinge bijeenkomst niet nalaten, zoals het bij sommigen de gewoonte is, maar elkaar aansporen, en dat zoveel te meer als u de grote dag ziet naderen. "

Er kan een reden zijn voor verzuim maar dat moet geen "gewoonte" worden en de samenkomst wordt hier gezien als een plaats om elkaar aan te sporen en zoveel te meer naar-mate de dag van Jezus wederkomst naderbij komt.

Bijbels gezien is dus een samenkomst een plaats om elkander aan te sporen. Dan zou daar dus ook gelegenheid voor moeten zijn.

Ook verkeerden zij in gevaar om niet op de goede koers te zijn zoals in 13:9a staat: "Laat u niet meeslepen door veelsoortige en vreemde leringen." Daar moeten wij dus ook in onze tijd voor op de hoede zijn, dat wij ons wachten voor "vreemde leringen".

Hebreeën 1

1 Nadat God voorheen vele malen en op vele wijzen tot de vadersen gesproken had door de profeten, heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon,

God sprak vele malen en op vele wijzen, namelijk in dromen tot Abraham, Jacob en Jozef en in visioenen tot Daniël en de profeten. Maar nu – in het laatst der dagen – heeft Hij tot ons gesproken door de Zoon.

Het sleutelwoord uit deze tekst is "gesproken". God heeft gesproken; Hij heeft Zichzelf geopenbaard en nu – in het laatst der dagen – heeft Hij Zich geopenbaard – tot ons gesproken – door de Zoon.

2 Die Hij Erfgenaam gemaakt heeft van alles, door Wie Hij ook de wereld gemaakt heeft.

De eerste uitspraak betreft zijn bestemming, namelijk erfgenaam van alles en de tweede uitspraak betreft zijn betrokkenheid bij de schepping.

Als de bijbel begint met Genesis 1:1 met de woorden: "In de beginne ..." was Jezus -

voor zijn vleeswording door Johannes het Woord genoemd - mede scheppend bezig. We lezen dat in Johannes 1:1/3 waar staat:

" In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is."

Hier staat dus dat het Woord bij God was en dat het Woord God was. En er staat ook dat alle dingen door het Woord gemaakt zijn.

Dat lezen we ook in Col. 1:16 waar staat:

"Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen."

Hij, Jezus, is dus de Schepper van de zichtbare en de onzichtbare wereld. In de onzichtbare wereld: tronen en heerschappijen: hemelse vorsten en aartsengelen en ook is door Hem de zichtbare wereld geschapen.

Hb. 1:3 *Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord, heeft, nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand had gebracht, Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen.*

Jezus is de afstraling van de heerlijkheid Gods en de afdruk van zijn wezen. Ook in Zijn vernedering kon Hij zeggen: "Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien." (Joh. 14:9)

Verder staat nog in vers 3:

- Hij draagt alle dingen door Zijn krachtig woord.

- Hij heeft de reiniging der zonden tot stand gebracht.
- En Hij heeft zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in de hoogste hemelen.

Een prachtig en waar woord. Er is een Ma-jesteit in de hoogste hemelen, namelijk God de Vader en daar zit zijn Zoon Jezus naast.

4 Hij is zoveel meer geworden dan de engelen als de Naam die Hij als erfdeel ontvangen heeft, voortreffelijker is dan die van hen.

Er staat over Jezus in 1 Petrus 3:22

"Die aan de rechterhand van God is, opgevaren naar de hemel, terwijl de engelen, machten en krachten Hem onderworpen zijn."

Zijn uitnemender naam dan de engelen is de naam: Zoon van God. En Hem is – zoals in Filip. 2:9 staat – de naam boven alle naam geschonken zoals in Filip. 2:11 staat dat alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here.

Hier is het woord "Kurios" gebruikt, het woord dat in het Griekse O.T. gebruikt wordt om de Naam van de Heere, de enige God van Israël weer te geven. Die naam is de naam boven alle namen en die naam is Jezus gegeven. Zijn naam is tevens: Zoon van God.

Opmerkelijk is dat wij "geadopteerde" zonen Gods zijn, zoals in Gal. 3:26/27 staat: "Want u bent allen kinderen (NBG: zonen) van God door het geloof in Christus Jezus. Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed."

We gaan verder met Hb. 1:5 *5 Want tegen wie van de engelen heeft God ooit gezegd: U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt? En verder: Ik zal voor Hem tot een*

Vader zijn, en Hij zal voor Mij tot een Zoon zijn?

Immers ... wil zeggen: nu komt het Schriftbewijs. Psalm 2:7 "Ik wil gewagen van het besluit des Heren: Hij sprak tot mij: Mijn zoon zijt gij, Ik heb u heden verwekt."

En in 2 Samuël 7:14 "Ik zal Hem tot een Vader zijn, en Hij zal Mij tot een Zoon zijn." Nooit heeft de Vader tot een engel, een geschapen hemelwezen, gezegd: Mijn Zoon zijt Gij. Ik heb U heden verwekt."

6 En wanneer Hij vervolgens de Eerstgeborene in de wereld brengt, zegt Hij: En laten alle engelen van God Hem aanbidden.

Hier wordt Jezus "de eerstgeborene" genoemd. Voor zijn kruisdood wordt Hij de "eniggeboren Zoon" genoemd maar na Zijn opstanding "de eerstgeborene" en dat wil zeggen dat er nog meer zonen uit God geboren zijn zoals in Romeinen 8:29 staat:

"Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders."

In Hb. 12:23 wordt gesproken over ".. een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen."

Hb. 1:6b *En laten alle engelen van God Hem aanbidden.*

Wij weten dat bij Jezus' geboorte er een hemelse legermacht was die God als Vader en Zoon huldigden.

7 En van de engelen zegt Hij weliswaar: Die Zijn engelen maakt tot geesten en Zijn dienaren tot een vuurvlam,

De schrijver van de Hebreeën haalt hier Psalm 104:4 aan waar staat: " Hij maakt Zijn engelen tot hulpvaardige geesten, Zijn dienaren tot vlammend vuur. "

8 maar tegen de Zoon zegt Hij: Uw troon, o God, bestaat in alle eeuwigheid. De scepter van Uw koninkrijk is een scepter van het recht. In dit vers wordt de Zoon als God aangesproken.

9 U hebt gerechtigheid lief en haat ongerechtigheid. Daarom heeft Uw God U gezalfd, o God, met vreugdeolie, boven Uw metgezellen.

Hier zien wij ook het wezen van de Zoon: Hij heeft gerechtigheid lief en haat ongerechtigheid. Het gevolg is (ook voor wie Hem volgen, zijn discipelen): zalving met vreugdeolie.

En dan wordt in vers 10 weer gesproken over de Zoon:

10 En: In het begin hebt U, Heere, de aarde gegrondvest, en de hemelen zijn de werken van Uw handen.

11 Die zullen vergaan, maar U blijft altijd. En ze zullen alle verslijten als een gewaad,

12 en als een mantel zult U ze oprollen en ze zullen verwisseld worden; maar U bent Dezelfde en Uw jaren zullen niet ophouden.

Wat in Psalm 102:26-28 van God wordt gezegd, wordt hier toegepast op de Zoon. Hij is de Schepper van hemel en aarde. Hij (de Zoon) heeft in den beginne de aarde gegrondvest en de hemelen zijn het werk van zijn handen!

13 En tegen wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Zit aan Mijn rechterhand, tot dat Ik Uw vijanden neergelegd heb als een voetbank voor Uw voeten?

Dit vers staat in Psalm 110:1 en verzen uit deze Psalm worden zelfs in acht hoofdstukken van Hebreeën aangehaald.

Jezus is dus geen engel maar de eeuwige Zoon van God, zonder begin van dagen en einde des levens. (Hb. 7:3).

14 Zijn zij niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen die de zaligheid zullen beërven?

De Joden in het O.T. hadden een groot geloof in de bescherming door engelen. En zij, die het heil beërven, mogen ook deze bescherming ervaren. Engelen zijn allen dienende geesten.

Een engel bevrijdde Petrus Hand. 5:19 en sprak tot Philippus en Paulus (Hand. 10:3 en Hand. 27:23). Kinderen hebben bewaarengelen (Mt. 18:10) en er is blijdschap bij de engelen Gods over één zondaar, die zich bekeert (Luc. 15:10).